

Bài Học 10

* 29 Tháng 8 – 4 Tháng 9

Nhà Truyền Giáo Phi-líp

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 2 Cô-rinh-tô 4:18; Công vụ 2:44-47; Công vụ 4:34-37; Công vụ 6:1-7; Công vụ 8; Công vụ 21:7-10.

Câu Gốc: “Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất” (Công vụ 1:8).

Sứ mạng cho cả thế giới là mục đích chính của Đấng Christ sống lại trong 40 ngày sau khi Ngài bị đóng đinh và về trời. Tân Ước có ít nhất năm Mạn lệnh vĩ đại của Ngài: Ma-thi-ơ 28:18-20; Mác 16:15; Lu-ca 24:47-49; Giăng 20:21; và Công vụ 1:5-8. Những mạn lệnh này là việc làm lớn nhất được chỉ định cho Cơ Đốc nhân. Trong số những mạn lệnh là chương trình cho sự truyền giáo tiếp cận, từ căn cứ ở Giê-ru-sa-lem cho tới Giu-đê và Sa-ma-ri, và cuối cùng cho cả trái đất. Đây là mạn lệnh mà Cơ Đốc nhân coi là rất nghiêm trọng và phải hoàn thành.

Chương trình về địa dư này thì quan trọng trong sứ mạng của nhà truyền giáo Phi-líp. Theo Công vụ 8, công việc của ông di chuyển bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem lan rộng ra những vòng tròn rộng lớn. Nghĩa là càng ngày càng nổi rộng ra.

Ai là nhà truyền giáo Phi-líp? Lời Chúa nói gì về ông và công việc ông làm trong những ngày đầu tiên của hội thánh? Cuối cùng, chúng ta học được những bài học nào từ sự ghi chép trong Kinh Thánh về công việc truyền giáo sơ khai này?

Nhà Truyền Giáo Phi-líp

Hãy nghĩ về những gì Phao-lô nói trong 2 Cô-rinh-tô 4:18 trong khi chúng ta nghiên cứu tuần này về nhà truyền giáo Phi-líp. Chúng ta biết rất ít về Phi-líp ngoại trừ vài câu về ông trong Kinh Thánh. Tại sao luôn luôn quan trọng để giữ nguyên tắc của những lời Phao-lô, đặc biệt nếu chúng ta làm một công việc mà không nhận được nhiều sự khen ngợi hoặc chú ý? Xin cũng đọc 1 Cô-rinh-tô 4:13.

Tên Phi-líp rất được phổ thông trong tiếng Hy Lạp và có nghĩa là “người yêu ngựa.” Trong Tân Ước, bốn người có tên đó. Hai người có thêm tên “Hê-rốt” và thuộc về gia đình lãnh đạo Hê-rốt, cai trị Y-sơ-ra-ên cách khắc nghiệt trong thời Tân Ước. Còn hai người nữa tên Phi-líp có những vai trò nổi bật trong việc truyền giáo.

Người thứ nhất, Phi-líp ở Bết-sê-đa, là môn đồ đã đem Na-tha-na-ên đến với Đức Chúa Giê-su (Giăng 1:43-46). Về sau, ông dẫn những người Hy Lạp đến cùng Chúa (Giăng 12:20, 21).

Phi-líp thứ hai được gọi là “thầy giảng” trong Công vụ 21:8. Tên này dùng để phân biệt với Phi-líp là môn đồ. Lúc đầu, ông xuất hiện trong hội thánh ở Giê-ru-sa-lem như là “người hầu bàn” (Công vụ 6:2-5) và trở thành thầy giảng và nhà truyền giáo (Công vụ 8:12). Công việc truyền giáo của ông kéo dài trên hai mươi năm. Bốn con gái của Phi-líp phục vụ với cha của họ và được biết là họ nói tiên tri. Chúng ta biết rất ít về gia cảnh của ông.

“Đó là Phi-líp đã giảng phúc âm cho những người Sa-ma-ri. Và Phi-líp đã can đảm báp-têm hoạn quan Ê-thi-ô-pi. Trong một thời gian, Phi-líp và Phao-lô đã làm việc sát cánh bên nhau. Sự bắt bớ đạo ở Giê-ru-sa-lem đã khiến Phi-líp thay đổi công việc của mình và khiến ông chấp nhận cùng một sự kêu gọi mà Phao-lô đã hy sinh đời sống mình. Những kỷ ức tuyệt vời mà họ chia sẻ về những ngày khi cùng một ánh sáng chiếu rọi trên mặt nhà tử vì đạo Ê-tiên khi ông nhìn lên trời trong lúc bị giết cũng bắt đầu chiếu soi vào lòng của Sau-lô. Cũng cùng Sau-lô đã giết và bắt bỏ tù các Cơ Đốc nhân và về sau trở thành Phao-lô. Và họ cũng nhớ rằng chính Phao-lô được ánh sáng này đem tới chân Đức Chúa Giê-su như một tội nhân bất lực.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Sketches From the Life of Paul*, tr. 204.

Hầu Bàn

Hãy đọc Công vụ 2:44-47 và Công vụ 4:34-37. Hội thánh sơ khai đã bày tỏ hình ảnh nào?

Trong một thời gian, mọi việc đều suông sẻ đối với các tín đồ của hội thánh đầu tiên. Nhưng mọi người đều sa ngã, và chẳng bao lâu có sự căng thẳng.

Hãy đọc Công vụ 6:1-7. Có những nan đề gì? Và hội thánh đối phó thế nào với những vấn đề đó?

Sự phát triển nhanh chóng của hội thánh Giê-ru-sa-lem đem vào những nan đề về xã hội. Phi-líp được lựa chọn để là một phần của nhóm đối phó với những nan đề. Tín đồ mới trở lại đạo gồm những người ít học và nghèo nàn dự phần vào những bữa ăn hằng ngày. Điều này đã gây ra nhiều rắc rối. Người ta than phiền rằng các góa phụ người Hy Lạp bị bỏ bê trong sự cấp phát lương thực. Đây là một vấn đề rất nhạy cảm vì các tiên tri Hê-bơ-rơ nhắc nhở dân sự không được chèn lấn các góa phụ và trẻ mồ côi.

Để giải quyết vấn đề trầm trọng này, mười hai sứ đồ nhóm họp hết thầy môn đồ lại và chọn bảy người, đầy đầy Đức Thánh Linh và sự khôn ngoan, để “giúp việc bàn tiệc”, hầu mười hai sứ đồ có thể “dạy đạo Đức Chúa Trời” (Công vụ 6:3, 4). Tất cả bảy người đều có tên Hy Lạp. Có lẽ điều này bày tỏ sự ước muốn của các sứ đồ để nghĩ về nhu cầu của các góa phụ người Hy Lạp. Trong số bảy người có Phi-líp. Đây là lần đầu tiên tên Phi-líp này được nói tới trong Kinh Thánh.

Các sứ đồ lý luận rằng họ cần nhiều người lãnh đạo hơn để không ai phải làm việc quá nhiều. Họ cảm thấy họ được kêu gọi để dành hết thì giờ giảng Lời Chúa và cầu nguyện.

Có một số vấn đề trầm trọng nào trong hội thánh của bạn? Và bạn có thể để Chúa dùng bạn thế nào để giải quyết những vấn đề này và làm mọi việc dễ dàng hơn để hội thánh sinh hoạt tốt đẹp?

Thứ Ba * 1 Tháng 9

Phi-líp Ở Sa-ma-ri

Sau-lơ, sứ đồ và nhà truyền giáo tương lai, được nói tới lần đầu tiên trong Kinh Thánh khi chấp sự Ê-tiên, Cơ Đốc nhân thứ nhất, bị ném đá. Nhưng những cuộc tấn công này chống lại hội thánh giúp thúc đẩy sự truyền bá đi xa hơn.

Hãy đọc Công vụ 8:1-6. Những tấn công chống lại hội thánh ở Giê-ru-sa-lem có kết quả gì?

Sa-ma-ri là điểm địa dư đầu tiên để truyền bá Cơ Đốc giáo. Người Sa-ma-ri nghĩ họ là những người Y-sơ-ra-ên còn sót lại khi A-si-ri bắt đi phần lớn những người Y-sơ-ra-ên năm 722 T.C. Nhưng người Do Thái nghĩ rằng dân Sa-ma-ri là những người ngoại quốc mà quân đội A-si-ri bắt phải định cư ở Y-sơ-ra-ên. Sự tương giao giữa Do Thái và Sa-ma-ri trong thời Tân Ước thì đầy những nan đề, cãi cọ, và tranh đấu. Nhưng, như chúng ta đã thấy trước đây, Đức Chúa Giê-su đã mở đường cho công việc truyền giáo khi Ngài đối xử với người đàn bà ở bên giếng nước. Bà này bắt đầu “truyền giáo” cho dân sự của bà.

Đức Chúa Trời đã kêu gọi Phi-líp để giúp bàn tiệc, nhưng bây giờ Ngài gọi ông làm nhà truyền giáo cho người Sa-ma-ri. Sau khi Phi-líp trốn tránh những cuộc tấn công chống lại các môn đồ ở Giê-ru-sa-lem, ông không bỏ phí thì giờ mà đi giảng về Đấng Mê-si, mà cả người Do Thái và Sa-ma-ri chờ đợi, đã đến (Công vụ 8:5, 12).

Hãy đọc Công vụ 8:6-15. Công việc của Phi-líp ở Sa-ma-ri thành công thế nào?

Phi-líp được Chúa dùng cách quyền phép trong cánh đồng truyền giáo này. Lời người đàn bà bên bờ giếng nói rằng, “người Do Thái không giao thiệp với người Sa-ma-ri” (Giăng 4:9), thì bây giờ không đúng nữa. Đó là “chuyện cũ” – đã thuộc về quá khứ.

Có những cảm giác tiêu cực và thành kiến nào đã đầu độc tâm hồn của bạn cần trở nên “chuyện cũ”? Đây có phải là lúc nên để cho nó qua?

Với Người Ê-thi-ô-bi

Theo Công vụ 8:26-39, cơ hội kế tiếp cho Phi-líp để làm chứng là cho hoạn quan coi sóc hết cả kho tàng của nữ hoàng Ê-thi-ô-bi. Điều này có nghĩa là Phi-líp đi một bước nữa về “cho đến cùng trái đất” (Công vụ 1:8). Phi-líp là sự liên kết giữa Sa-ma-ri và Ga-xa. Từ Sa-ma-ri, miền bắc của Giê-ru-sa-lem, Phi-líp được sai tới Ga-xa. Công việc của Phi-líp ở miền bắc tập trung vào một nhóm người. Nhưng tại Ga-xa ở miền nam, công việc của ông tập trung vào một người. Ở Sa-ma-ri, ông chỉ có thể giảng về Đấng Christ từ năm sách của Môi-se. Tại sao? Vì người Sa-ma-ri chỉ chấp nhận những điều đó. Nhưng ở Ga-xa, Phi-líp có thể dùng sách của Ê-sai, có thể đã được dịch ra tiếng Hy Lạp.

Hãy đọc Công vụ 8:26-39. Sau khi đọc, xin trả lời các câu hỏi sau đây:

Người Ê-thi-ô-bi đang đọc những câu nào trong sách Ê-sai (Ê-sai 53)? Và tại sao những câu này đã cho Phi-líp cơ hội hoàn hảo để giảng dạy về nhân vật đó?

Công việc của Phi-líp ở Sa-ma-ri đã cho ông cơ hội để làm các phép lạ (Công vụ 8:6).

Nhưng đối với người Ê-thi-ô-bi thì ông chỉ học Kinh Thánh. Có điều gì chúng ta có thể học từ việc này khi chúng ta làm việc với những người khác?

Thánh Linh của Chúa kêu gọi Phi-líp đi ngay khi ông chấm dứt giảng “tin mừng về Đức Chúa Giê-su” và báp-têm người Ê-thi-ô-bi. Phi-líp không có cơ hội để chia sẻ thêm về niềm tin của ông với người mới trở lại đạo. Người Ê-thi-ô-bi bị bỏ lại khi mới vừa chấp nhận đức tin Cơ Đốc trong khung cảnh của nền văn hóa Phi châu của ông. Người Ê-thi-ô-bi được Thánh Linh của Đức Chúa Trời và Cựu Ước hướng dẫn, và điều này đang làm việc trong lòng ông, vì ông đã là người thờ phượng Chúa và tin tưởng nơi Lời của Ngài.

Phi-líp giải nghĩa cho người Ê-thi-ô-bi những câu quan trọng trong Cựu Ước về sự chết của Đức Chúa Giê-su. Tại sao sự chết, và sự sống lại của Ngài phải là trọng tâm của sứ điệp chúng ta rao giảng cho thế gian? Sứ điệp của chúng ta là gì nếu không có Ngài?

Phi-líp Là Thầy Giảng. Người Cha Và Chủ Nhà

Thật rõ ràng, Phi-líp được chọn để làm công việc Chúa. Các nhà nghiên cứu Kinh Thánh không đồng ý về điều nói là “Thánh Linh của Chúa đem Phi-líp đi” (Công vụ 8:39). Có phải Phi-líp chỉ được nói là đi tới A-xốt (câu 40)? Hay ông được “đem đi” cách lạ lùng? Dù cách nào, điều quan trọng cho chúng ta là Phi-líp được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Vậy, Đức Chúa Trời có thể dùng Phi-líp để làm công việc vĩ đại cho Ngài.

Hãy đọc Công vụ 8:40. Điều này nói gì về Phi-líp để giúp chúng ta hiểu tại sao ông được gọi là “thầy giảng”?

Hãy đọc Công vụ 21:7-10. Qua những câu này, chúng ta có thể học được gì về Phi-líp?

Vào lúc này trong câu chuyện, chúng ta học biết rằng Phi-líp là một người có gia đình với bốn con gái chưa có chồng. Phi-líp được kêu gọi làm thầy giảng nghĩa là ông phải đi rất nhiều nơi. Chúng ta biết về cuộc hành trình của ông từ Giê-ru-sa-lem tới Sa-ma-ri, sau đó tới Ga-xa, tiếp theo là “những thành” trên quãng đường 50 dặm (80 ki-lô-mét)) bờ biển giữa A-xốt và Sê-sa-rê. Có thể có những chuyến đi không nói tới. Giống như các nhà truyền giáo tiên phong, Phi-líp có thể bị tấn công, cảm thấy buồn phiền, và trải qua những lúc “lên xuống” trong các cuộc hành trình. Tuy vậy, Phi-líp vẫn chăm sóc gia đình mình cẩn thận đến nỗi bốn con gái của ông được Đức Thánh Linh coi là xứng đáng để ban cho ơn tiên tri. Điều này cho thấy cha mẹ gương mẫu và sự thánh thiện thật trong gia đình Cơ Đốc nhân truyền giáo này.

Công vụ 21:8-10 cho thấy sứ đồ Phao-lô ở với Phi-líp “mấy ngày.” Hai mươi lăm năm trước đó, Phao-lô, lúc đó có tên là Sau-lơ, đã tấn công dữ dội các người theo Chúa (Công vụ 9:1, 2). Sự tấn công của ông chống lại các Cơ Đốc nhân ở Giê-ru-sa-lem bắt buộc Phi-líp phải chạy trốn tới Sa-ma-ri (Công vụ 8:1-5). Nhiều năm sau, Phao-lô và Phi-líp gặp nhau tại nhà mà Phi-líp làm chủ. Thật là một cuộc họp mặt thú vị của các anh em và cộng sự viên với Đấng Christ!

Trong công việc của chúng ta với các người khác, tại sao rất quan trọng là đừng bao giờ quên trách nhiệm đầu tiên của mình, là gia đình chúng ta?

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Hãy đọc Ellen G. White, “The Gospel in Samaria,” trong *The Acts of the Apostles*, tr. 103-111.

“Những sự tấn công chống lại hội thánh đầu tiên bắt buộc các môn đồ phải tản lạc. Vì thế họ phải đi từ nơi này tới nơi khác và sốt sắng truyền giáo. Họ ý thức được trách nhiệm đối với sứ mạng của họ. Họ biết rằng họ đang nắm trong tay bánh sự sống cho một thế giới “đói khát.” Và họ được thúc đẩy bởi tình yêu của Đấng Christ để chia sốt bánh này cho tất cả những người đang cần.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 106.

“Và khi các môn đồ bị xua đuổi ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem, một số người thấy Sa-ma-ri là một nơi an toàn. Người Sa-ma-ri nghênh đón các sứ giả của phúc âm, và những người Do thái trở lại đạo được một mùa gặt phong phú từ những người đã một lần là kẻ thù cay đắng nhất của họ.” – Phỏng trích *The Acts of the Apostles*, tr. 106, 107.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Như chúng ta đã thấy, phúc âm phá vỡ bức tường ngăn cách giữa mọi người. Điều này dường như hoàn hảo, đúng không? Nhưng kinh nghiệm thật có lúc rất khác. Có điều gì về con người, ngay cả ở giữa các Cơ Đốc nhân, ở giữa những người hiểu rằng chúng ta bình đẳng trước mặt Đức Chúa Trời, và Thập tự giá làm chúng ta đều bằng nhau. Nhưng, chúng ta vẫn còn đề văn hóa, xã hội, và những thành kiến khác chia rẽ chúng ta cách cay đắng. Làm thế nào Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm, một hội thánh toàn cầu, ngăn cản được những thành kiến như vậy?
- 2 Như chúng ta đã thấy, những cuộc tấn công chống lại hội thánh đầu tiên khiến các tín đồ phải chạy trốn. Kết quả là phúc âm bắt đầu được truyền bá khắp nơi, mà nếu không có những sự bất bố đạo thì không được như vậy. Đức Chúa Trời có thể đem điều tốt ra từ sự bất bố đạo. Nhưng chúng ta phải nhớ rằng các sự tấn công chống lại tôn giáo thì không bao giờ tốt, không bao giờ đúng. Thái độ của chúng ta nên như thế nào đối với những người đang đối diện với sự đàn áp tôn giáo, ngay cả khi chúng ta không đồng ý với các niềm tin tôn giáo của họ? (Xin đọc Lu-ca 6:31).